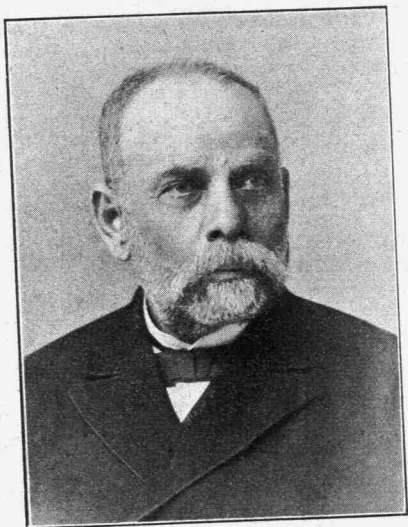

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΗΡ παρασχών πολυτιμοτάτας υπηρεσίας εις τὸ Κράτος ἐπὶ πεντηκονταετίαν, ὁ Ἰωάννης Δ. Καλογερόπουλος ἐκηδεύετο ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1900 ἐν εἰλικρινεῖ πένθει τοῦ Δικαστικοῦ κόσμου.

Ὁ μελετῶν τὴν ἱστορίαν τῶν πρώτων δεκαετηρίδων τοῦ ἀναγεννηθέντος Ἑθνους εὐχερῶς θὰ κατανοήσῃ ποῖος ἀγὼν ἐχρειάζετο ἵνα τὸ Κράτος εὐνομήσῃ. Ἐκ τῶν αἱματοβαφῶν ἐρειπίων βραδέως ἀνηγείρετο τὸ οἰκοδόμημα καὶ οἱ πρώτοι τέκτονες ἔπρεπε νὰ ἔχωσι σθένος καὶ αὐταπάρνησιν ἵνα θεμελιώσωσιν αὐτὸ ἀσφαλῶς. Εἰς τῶν πρώτων ἐργατῶν τῆς ἀναγεννήσεως ταύτης, ὑψώσας εἰς περιωπὴν τὸν ζυγὸν τῆς Θέμιδος, ἦτο ὁ Ἰωάννης Καλογερόπουλος.

Γεννηθεὶς ἅμα τῷ πέρατι τοῦ ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, τῷ 1828, ἀρρωσίσθη πλήρης ἐρώτος πρὸς τὰ γράμματα καὶ ἐτάχθη νεαρῶτατος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος. Μὲ τὴν ἀτελῆ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐκπαίδευσιν, διὰ μόνου τοῦ ἰδίου καμάτου καὶ τῆς νοημοσύνης, κατώρθωσεν ὅλα τὰ ἐμπόδια νὰ ὑπερπηρήσῃ καὶ νὰ διακριθῇ ταχύτατα μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. « Ἀεὶ ἀριστεύειν » ἦτο τὸ ἐμβλημα τοῦ βίου του. Καὶ δι' αὐτὸ αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ἤμεινον αὐθορμήτως τὴν ἰκανότητά του καὶ ἐντὸς βραχέος διαστήματος διῆλθεν εὐδοκιμώτατα τὰ διάφορα στάδια τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας. Διετέλεσε Πρωτοδίκης, πάρεδρος Πρωτοδικῶν, Ἐφέτης, ἐγκαταλείπων πάντοτε ὅπου καὶ ἂν ὑπῆρέτησε τὰς ἀρίστας τῶν ἀναμνήσεων διὰ τὴν πατριωτικὴν ἀυστηρότητά του καὶ τὴν εὐθυδικίαν. Τῷ ὄντι, ὅτε ὑπὸ ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ἀνελάμβανε διὰ πρώτην φορὰν τὴν ἀρχὴν ὁ ἀείμνηστος Χαρίλαος Τρικούπης, εὐθὺς ἐσκέφθη ὁ ὀξυδερκὴς ἐκεῖνος πολιτικὸς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἰκανότητα τοῦ Καλογεροπούλου εἰς ἀκανθώδεστρον στάδιον καὶ διώρισεν αὐτὸν Νομάρχην Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, προκειμένου νὰ διενεργηθῶσι βουλευτικαὶ ἐκλογαί. Ὁ Καλογερόπουλος, καίτοι ἰσόθιος ὑπάλληλος, χάριν τῶν γενικωτέρων συμφερόντων ἐδέχθη καὶ ὑπὸ τὴν συνετὴν διοίκησιν αὐτοῦ διεξήχθησαν ἐκλογαὶ ἀβίαστοι, καίτοι ὁ πολιτικὸς σάλος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐμαίνετο. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν, ἐζήτησε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προσφιλεῖ αὐτοῦ δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, διορισθεὶς καὶ πάλιν ἐφέτης ἐν Ἀθήναις. Τῷ 1878 προήχθη εἰς ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῷ δὲ 1882, ὅτε ἐθεσμοθετήθη ὁ θεσμὸς τῶν Νομικῶν συμβούλων, ἐκ τῶν πρώτων διωρίσθη ὁ Καλογερόπουλος. Ὡς Νομικὸς σύμβουλος ἐπὶ δωδεκαετίαν συνεχῆ πρωτηγωνίστησε. Ἀγρυπνος φύλαξ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, καθ' οὗ συνεχεῖς χεῖρες πλεονεκτῶν ἐφέροντο, ὑπερησπίζετο ἐν τοῖς Δικαστηρίοις μετὰ τόλμης καὶ κύρους τὸ δίκαιον, καίτοι δὲ ἔληξεν ἡ θητεία αὐτοῦ καὶ ἦσαν πολλοὶ οἱ μνηστῆρες τῆς θέσεως, ὁ Καλογερόπουλος παρεκλήθη ἐπιμόνως νὰ συνεχίσῃ τὰς ὑπηρεσίας του. Ἐπὶ τετραετίαν, εἰς δύο περιόδους, διηύθυνε τὸ πολυασχολώτατον Δικαστικὸν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, προήδρευσε τῶν ἐκτάκτων Διαιτητικῶν δικαστηρίων, ἐτιμῆθη δὲ διὰ τριῶν παρασῆμων κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, φέρων ἀπὸ δεκαπενταετίας τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν. Τῷ 1894 συμπληρώσας πεντηκονταετῆ δικαστικὸν βίον ἀπεσύρθη εἰς τὸν ἰδιωτικόν· ἡ μακρὰ ἐργασία ἀπῆτει ἤδη ἀνάπαυσιν.

Ὁ Ἰωάννης Καλογερόπουλος συνδεθεὶς διὰ γάμου μετὰ τῆς Εὐθαλίας Δραϊκῆ, θυγατρὸς τοῦ συγγραφέως πλείστων διδακτικῶν βιβλίων Ἰωάννου Δραϊκῆ, ἐξαδέλφη δὲ τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ἀφῆκε κληρονόμους τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ δύο τέκνα, τὴν κυρίαν Εὐγενίαν Δ. Λέκα καὶ τὸν φίλον δημοσιογράφον κ. Δημ. Ι. Καλογερόπουλον, παλαιὸν καὶ δόκιμον συνεργάτην τοῦ Ἡμερολογίου ἡμῶν.